

ἀναχωρήσει, καὶ ἵσταται ἀξιωμακτικὸν παρὰδειγμα τῆς ἀριστοκρατικῆς ἐν Πετρούπολει κοινωνίας. Τρεῖς υἱοὶ 12, 9 καὶ 2 ἐτῶν καὶ θυγάτριον πενταετὲς ἀποτελοῦσι τὸν οἰκιακὸν παρὰδεδόν της. Ἡ αὐτοκράτειρα ἔχει ὡραίαν ὄψιν, βόρειον καλλονὴν, ἀξιοπρεπὲς σχῆμα, λεπτοτάτην τῶν μελῶν εὐρυμίαν, προσηνέστατα τοῦ προσώπου ἔχνη, ξανθὴν κόμην καὶ ὀφθαλμοὺς ζωηροτάτους. Τὴν φιλοπροσηγορίαν της φέρουσιν ἀνὰ στόμα τοσούτῳ μᾶλλον οἱ Ῥῶσσοι, καθ' ὅσον δὲν εἶναι εἰθισμένοι νὰ προσαγορεύωνται φιλανθρωπῶς καὶ ὁμιλιτικῶς ὑπὸ τῶν μεγάλων δουκῶν. Πέρσι τὸ ὑψηλὸν ζεῦγος διήγαγε τὸ θέρος ἐν τινι λουτρῷ τῆς Φιλλανδίας, ἐνοικίασεν οἶκον ἰδιωτικὸν, ἀνεστρέφετο καθ' ἑκάστην τοῖς ἀπλοῦκότεροις τῶν πολιτῶν καὶ ἀπένειμεν αὐτοῖς δῶρα κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

ΟΡΚΟΣ

ὅν ὠμυον οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, ὅτε ἐνεγράφοντο εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον ὡς πολῖται καὶ ὀπλιται τῆς πόλεως.

«Ὁὗ κατασχυνῶ ὕπλα τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτῳ ἂν στοιχίσω. Ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν, καὶ ὑπὲρ ὁσίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν. Τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάττω παραδώσω, πλείω δὲ καὶ ἀρείω ἢ ὅσῃ ἂν παραδέξωμαι. Καὶ εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἱδρυμένοις πείσομαι, καὶ οὐς τινὰς ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἰδρύσῃται, καὶ οὐς τινὰς ἂν ἀναιρῇ τοὺς θεσμοὺς, ἢ μὴ πειθῇται, οὐκ ἐπιτρέψω. Ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων, καὶ ἱερά τὰ πάτρια τιμήσω. Ἰστορες θεοὶ τούτων».

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς γεῦμα πολυτελές, εἰς ὃ εἶχον προσκληθῆ πολλοὶ ἄλλοι, παρεκάθησε καὶ τις φιλόσοφος.

— Πῶς! ἀναφωνεῖ αἴφνης εἰς τῶν δαιτυμόνων ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν φιλόσοφον, καὶ σεῖς ἀκόμη ἀγαπᾶτε τὰς ἀπολαύσεις τῆς τραπέζης, σεῖς ὁ μέγας φιλόσοφος;

— Πιστεύετε λοιπὸν, ἀπῆντησεν οὗτος, ὅτι τὰ καλὰ πράγματα ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε μόνον διὰ τοὺς ὄνους;

* *

Ὁ κ. Μ * * ἔκαμε σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ νυμφευθῇ ποτέ.

Ἀλλὰ τινὲς καθ' ἑκάστην τὸν ἐπίεζον νὰ ἀλλάξῃ γνώμην.

— Συλλογίσου, τοῦ ἔλεγον, ὅταν θὰ περάσουν τὰ χρόνια... καὶ συμβῇ ποτε νὰ ἀρρωστήσῃς... τί θλιβερὸν πρᾶγμα νὰ εἶσαι μόνος... Κανέναν δὲν θὰ ἔχῃς νὰ ἀνησυχῇ διὰ σένα...

— Μπᾶ! μὲ συγχωρεῖτε! θὰ ἔχω τοὺς δανειστάς μου.

* *

Εἰς τῶν ὑπουργῶν τοῦ ΙΗ' Λουδοβίκου, ὁ Corbières, συνδιαλεγόμενος ἡμέραν τινὰ μετὰ τοῦ

βασιλέως, ἀπέθεσε μὲ ὅλην τὴν οἰκειότητα ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως τὴν ταμβακοθήκην του καὶ τὸ βινόμακτρον του.

Ὁ βασιλεὺς, ὅστις ἐθεώρησεν ἀνάρμοστον τὸ κίνημα τοῦ ὑπουργοῦ του, τοῦ εἶπε·

— Ἐτελειώσατε τέλος τοῦ νὰ ἀδειάζετε τὰ θυλάκιά σας;

— Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ὁ ὑπουργός, τὸ σφάλμα μου προέρχεται ἀπὸ ὑπερβολὴν ζήλου, ἀδειάζω τὰ θυλάκιά μου ἀντὶ νὰ τὰ γεμίσω, ὡς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Μεγαλειότητός σου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ ποίησις ἀριθμεῖ πλείονους μάρτυρας ἢ ἡ ὀρησκεία. Ἀληθὲς μαρτυρολόγιον εἶνε ἡ φιλολογικὴ ἱστορία παντὸς λαοῦ καὶ πάσης ἐποχῆς. Τὸ δημόσιον, τὸ μυριοκέφαλον τοῦτο τέρας, ἀναγινώσκει τοὺς στίχους μας ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ περάσῃ τὴν ὥραν του, νὰ εὐκολύνῃ τὴν χώνευσίν του, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡμεῖς ποιούμεν αὐτοὺς μὲ θυσίαν τῆς υγιείας καὶ τῆς ζωῆς μας. Εἶνε ὡραῖος θεὸς ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἀναγκάζει τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ νὰ θυσιάζωσιν αὐτοῖς ἑαυτοὺς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ του. Ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων μέχρι σήμερον πόσαι συμφοραὶ, πόσαι θλίψεις καὶ δυστυχίαι δὲν ὑπῆρξαν ὁ κληῖρος τῶν ποιητῶν! Ὅταν χυδαῖος ἰδιώτης ἀναγινώσκει τὰς βιογραφίας των, ἐπιψαύει μακαρίως τὴν ὑπέρμεστον κοιλίαν του, καὶ εὐρίσκει ἀπλούστατον ὅτι τόσοι ποιηταὶ ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης. Τὸ κατ' ἐμὲ, εἰμὶ πεπεισμένος ὅτι ὁ ποιητὴς εἶνε ὡς ἡ ἀηδὼν· τὰ ἄσματά του εἶνε τόσῳ μᾶλλον γλυκύτερα, ὥσῳ καλλίτερον τρέφεται· ἡ πενία καταπνίγει τὸ ποιητικὸν πνεῦμα. (Heine).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ μηνῶν εἶχον ἀναφέρει περὶ περιέρ-γου παιγνιδίου σκακίου, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀποφασίσει νὰ παίξωσι διὰ τοῦ τηλεγράφου αἱ λέσχαι τοῦ Λίβερπουλ καὶ τῆς Καλκούττας· τὸ μοναδικὸν τοῦτο παιγνίδιον ἐπραγμάτωθη ἐσχάτως, ἀναδειχθείσης νικητρίας τῆς λέσχης τοῦ Λίβερπουλ, διήρκεσε δὲ ὑπὲρ τοὺς τέσσαρας μῆνας, καθ' οὓς μικρὰ μόνον διακοπὴ ἐγένετο κατὰ τὰς ἐορτάς τῶν Χριστουγέννων.

Ὅπως ἐλαττώσωσι τὴν δαπάνην τῶν τηλεγραφημάτων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰνδικῆς, οἱ παῖται ἐπενόησαν εὐφρὺς τι σύστημα, δι' οὗ κατέρηθον νὰ διατυπώσι πᾶσαν κίνησιν διὰ μιᾶς μόνης λέξεως.

Ἐν τῷ «Κήρυκι τῆς Νέας Ὑόρκης» εὐρίσκομεν τὴν ἀκόλουθον ὅχι ὀλίγον περίεργον γνωστοποίησιν. Εἶνε καὶ αὕτη δειγμὰ τοῦ κερδοσκοπικοῦ πνεύματος τῶν Ἀμερικανῶν.

Σπαρτα τὴν διὰ μίαν ὡραίαν κεφαλὴν!

10,000 δολ. ἡμέρα

διὰ τὴν ὡραιότεραν γυναῖκα τοῦ τόπου!